Elias, Glöd i most koji se mora ponovno izgraditi

Mama i tata

Ova knjiga pripada:

_____

Dobro došli u ovu oglednu knjigu! Napravljena je baš kao što će biti i vaša, od fotografija i odabira prikazanih pokraj nje, i pokazuje kako bi priča iz Sage za vas mogla izgledati. Listajte, čitajte i zamislite svoje dijete kao junaka vlastite bajke.

Iza kuće potok je tekao preko ravnih kamenova i ispod korijena koji je izgledao poput krivog nosa. Elias je tražio ravne grančice za zid svoje kolibe. Kolibi su trebale grančice koje drže zajedno, a ne grančice koje kažu krc čim ih pogledaš.

Između dva kamena ležalo je nešto okruglo i veliko. Bilo je preveliko za pticu i pretoplo za kamen. Elias je objema rukama obuhvatio ljusku. Bakrene točkice na njoj bljesnule su. Iznutra se začuo zvuk: krc. Zatim: krc, krc. Elias je mirno držao jaje. Što je to moglo izlaziti u potoku iza kuće?

Najprije je iz pukotine provirio zeleni njuškić. Zatim dva okrugla oka, četiri male kandžice i rep koji je slučajno prevrnuo list. Mali je zmaj kihnuo. Puf! Tri siva dimna kolutića otplutala su preko vode i zapela oko vrha vlati trske.

„Glöd", rekao je Elias. Zmaj je pogledao kolutiće, spustio svoja krila nalik lišću i ispuhnuo još jedan, još manji. S unutarnje strane ljuske bila su nacrtana tri mala vrha i red sićušnih slova: Zmajić mora biti kod kuće kad sunce zađe iza tri vrha. Elias je podigao pogled. Daleko, iznad drveća, uzdizala su se tri planinska vrha. Sunce je već počelo zalaziti. „Zmajeva gora", rekao je. „Dođi!"

Šuma iza potoka bila je tamna pod jelama, premda je nebo iznad njih još bilo svijetlo. Elias je hodao među korijenjem koje se gmizalo preko staze. Glöd mu je sjedio na ramenu i s dvije male kandžice držao šav majice.

Na svakom račvanju staze Glöd je ispuhnuo dimni kolutić. Prvi se smjestio oko gljive. Drugi je šmugnuo u grm. Treći je odletio ravno gore i nestao. „Radije ćemo pogledati ljusku", rekao je Elias i pokazao tri vrha. Potražio je procjep među drvećem u istome smjeru. Tada se sprijeda začulo bum, pljus, bum. Tlo je bilo puno golemih okruglih otisaka.

U najvećem otisku stopala plutale su tri iglice bora i kornjaš koji je veslao svim nogama. Elias je stavio svoju cipelu pokraj njega. Izgledala je kao komadić grožđice. Glöd je ispuhnuo dimni kolutić u lokvu. Kolutić se ponovno podigao, okrugao i uredan.

„Div je išao istim putem kao i mi", rekao je Elias. Otisci su vodili do brzaca. Ondje je most visio između stijena, s užadima debelima poput pletenica. Usred mosta nedostajalo je nekoliko dasaka. Voda se daleko dolje pjenila, a sunce je na rubu postalo narančasto. Elias je stisnuo usne. „Pokušaj, pogledaj, izgradi ponovno", rekao je. „Najprije moramo popraviti most."

Elias se popeo na nisko, srušeno deblo malo dalje od ruba. Odatle je mogao vidjeti cijeli most, a da nije morao izaći na njega. Daske koje su ostale bile su pričvršćene drvenim klinovima i užetom. Na tlu su ležale dvije ravne grane, staro uže i nekoliko klinova koji su se zacijelo davno odvojili.

Glöd je ispuhnuo dimni kolutić kroz prazninu. Proklizio je ravno između dva bočna užeta i rastopio se s druge strane. „Taman je široko", rekao je Elias. Položio je grane jednu uz drugu, isprobao ih rukom i počeo vezati. Na tlu je nastao mali komad mosta. Gotovo je izgledao kao zid njegove kolibe. Gotovo.

Elias je zategnuo posljednji čvor. Zatim su on i Glöd oprezno pogurnuli komad mosta prema praznini. Isprva je mirno ležao između užadi. Elias je stigao pomisliti: Valjda će držati.

Tada se kraća grana savila. Krc. Uže je skliznulo. Most se izvrnuo poput ribe na udici i pljusnuo u brzace. Jedno je uže zaplesalo za njim poput mokrog crva. Glöd je ispuhnuo mali dimni kolutić, ali se raspuhao prije nego što je stigao postati okrugao. Elias je pogledao sunce. Sad je bilo kod krošnji. Htio je ponovno povući uže, sve jače i jače. Umjesto toga sjeo je na srušeno deblo i promatrao. Odatle je ugledao nešto drugo.

U svojoj kolibi Elias je obično radio zidove od tri štapa: dva koja se naginju i jednog koji ih drži zajedno. Trokut se nije ljuljao kao red štapova. Privukao je dvije najduže grane i položio ih tako da im se vrhovi dodiruju.

„Pokušaj, pogledaj, izgradi ponovno", rekao je. Glöd je poslao tri dimna kolutića prema užadi. Prvi je proletio kroz praznu rupu. Drugi je zapeo oko labavog čvora. Treći se okrenuo baš ondje gdje je Elias držao trokut. „Tamo!" Zategnuo je čvor, stavio posljednju dasku i nježno povukao oslonac. Ostao je miran. S druge strane mosta zjapio je ulaz u špilju među stijenama.

S druge strane mosta staza je vodila ravno u špilju. Nekoliko koraka unutra stajali su grozdovi kristala: tanki poput ledenica, široki poput nogu stolca, iskrivljeni poput krivih zuba. Bili su tamni, iako je poneki vrh još čuvao mali topli sjaj.

Uz zid je stajao kameni znak, gotovo prekriven prašinom. Na njemu je pisalo: Topli zmajev dah budi kristalno svjetlo. Ne vatra. Ne baklja. Samo topli dah. Dublje unutra hodnik se savijao, dalje od svake dnevne svjetlosti. Ondje je bilo crno kao u zatvorenoj kutiji. Uskoro će nečija ruka pronaći znak.

Elias je zakoračio unutra i nije vidio ni vlastite prste. Glöd je kratko zapiskutao i pritisnuo svoju toplu zelenu stranu uz Eliasovu cipelu. Elias je opipavao zid sve dok mu prsti nisu pronašli slova na kamenom znaku.

„Topli zmajev dah", pročitao je. Glöd je pogledao svoj njuškić i ispuhnuo sićušan dimni kolutić prema kristalu. Elias je obujmio ruke iza njuškića kako toplina ne bi pobjegla na sve strane. Kristal je jednom trepnuo. Zatim je iznutra zasvijetlio zeleno. „Pokušaj, pogledaj, izgradi ponovno", rekao je Elias. Glöd je dublje udahnuo. Novi se kristal upalio dalje naprijed. Zatim još jedan. Ali put se ubrzo ponovno savio.

Kristali su svijetlili samo onoliko daleko koliko su dosezali Glödovi topli dahovi. Kad se Glöd morao odmoriti, stajali su uz plavi kristal koji je s jedne strane svijetlio plavo, a s druge žuto. Elias je izbrojio do tri i pokazao: „Tamo, tamo, tamo."

Iza sljedećeg zavoja jedan je kristal bio posve prekriven smeđim blatom. Glöd je puhnuo, ali tužni je dimni kolutić pao na tlo. Elias je uzeo grančicu i pažljivo ostrugao blato. Ne preduboko. Ne prebrzo. Kad je površina zasjala, Glöd ju je zagrijao malim dahom. Svjetlost je projurila kroz kristal i pokazala uski izlaz. Vani su se vidjela tri stjenovita vrha. Ali hoće li netko gore vidjeti Glöda?

Izašli su baš kad je sunce poput narančastog diska ležalo između drveća. Pred njima se uzdizala Zmajeva gora sa svoja tri vrha. Na njezinoj strani bio je otvor tako velik da je gotovo mogao uletjeti oblak.

Glöd je stao na stazi. Ispuhnuo je dimni kolutić prema otvoru. Postajao je sve tanji i tanji te nestao prije nego što je stigao do njega. Elias je izvadio jednu polovicu ljuske jajeta. Bakrene točkice tvorile su tri vrha, baš poput planine. Uz stazu su iz zemlje virila tri kristala: mali, srednji i visoki. Elias je čučnuo. „Ne moramo vikati", rekao je. „Možemo napraviti nešto što trepće."

Elias je položio kristale na ravan kamen: mali, srednji, visoki. Kao Zmajeva gora. Glöd je najprije zagrijao mali. Zatim srednji. Na kraju visoki. Tri su svjetla treptala u sutonu, jasna čak i izdaleka.

Unutar otvora nešto se pomaknulo. Pojavio se velik njušk. Zatim još jedan, pa nekoliko prijateljskih zmajevih glava mirnih očiju. Velika šapa spustila se na kamen kraj Glöda, a da ga nije dotaknula. Glöd je ispuhnuo dimni kolutić ravno gore. Svi su ga vidjeli. Veliki su zmajevi odgovorili nježnim dahovima od kojih su tri kristala zasvjetlucala. Glöd je potrčao naprijed, ali se okrenuo prema Eliasu i ljusci.

Jedan od velikih zmajeva pogurnuo je ljusku preko kamena. Prelijevala se zelenom, bakrenom i plavom bojom, poput potoka kad ga obasja sunce. Glöd je uzeo ljusku među kandžice i stavio je Eliasu u ruku.

„Stanovat će u mojoj kolibi", rekao je Elias. Okrenuo se prema domu, prema mostu, šumi i potoku iza kuće. Iza njega se začulo tiho frktanje. Elias je pogledao preko ramena. Glöd je stajao kod otvora, a veliki zmajevi bili su iza njega. Iz njegova njuškića nije izašao dimni kolutić. Mali, postojani plamen zakotrljao se u večernji zrak i zaiskrio na ljusci u Eliasovoj ruci.

Elias, Glöd i most koji se mora ponovno izgraditi

Elias pronalazi veliko, toplo jaje među kamenjem u potoku iza kuće, a iz njega se izleže Glöd: mali zeleni zmaj koji može ispuhivati samo dimne kolutiće. Prije nego što sunce nestane iza triju vrhova Zmajeve gore, moraju popraviti slomljeni most, probuditi kristale u crnoj špilji i pokazati da je Glöd stigao kući.

hr-hr.sagatilldig.se